

ส่งออกยางล้อและถุงมือยางทางการแพทย์ ยังไปได้: ท่ามกลางราคายางพาราที่ยังไม่ฟื้นตัว

CURRENT ISSUE

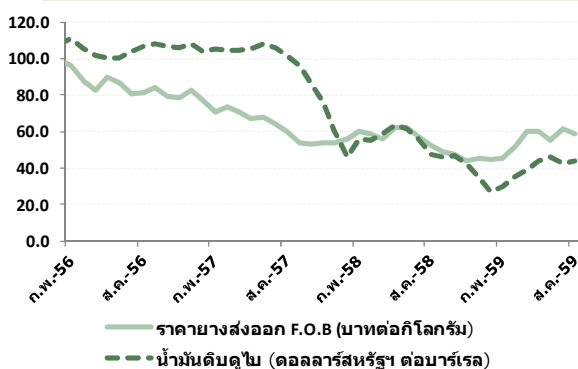
ปีที่ 22 ฉบับที่ 2782

วันที่ 30 กันยายน 2559

ประเด็นสำคัญ

- จากปัจจัยกดดันหลายประการ อาทิ เศรษฐกิจจีนที่เติบโตชะลอลง อุปทานที่ยังอยู่ในระดับสูง ตลอดจนราคาน้ำมันตลาดโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวนัก ทำให้ภาพการอ่อนค่าของราคายางพาราไทยในปี 2559 น่าจะยังคงมีให้เห็นต่อเนื่องเป็นปีที่ 5 โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดว่า ราคาส่งออกยางพาราของไทย (ยางแผ่นรมควัน ชั้น 3) ในปี 2559 อาจอยู่ที่ 53.0 บาทต่อกิโลกรัม หรือลดลงร้อยละ 2.2 (YoY) เทียบกับปี 2558 ที่ 54.2 บาทต่อกิโลกรัม อย่างไรก็ตาม ในปี 2560 ด้วยแนวโน้มราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในตลาดโลกที่คาดว่าจะขยับขึ้นจากปี 2559 จึงคาดว่า ราคาส่งออกยางพาราของไทยอาจขยับขึ้นได้เล็กน้อย แต่อาจไม่กลับไปสูงดังเช่นในอดีต
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า หากมองในมุมมองของผู้ประกอบการปลายน้ำที่ใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบในการผลิต ก็นับว่าเป็นช่วงจังหวะเวลาที่ดีที่ผู้ประกอบการจะได้รับอานิสงส์จากราคายางพาราที่อยู่ในระดับต่ำ อันเป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิต และอาจช่วยส่งผลดีต่อผลการดำเนินงาน โดยผลิตภัณฑ์ยางแปรรูปดาวเด่นของไทยคือ ยางล้อรถยนต์ ที่นับว่ามีแนวโน้มการส่งออกที่ดีตามการเติบโตของอุตสาหกรรมรถยนต์โลก และถุงมือยางทางการแพทย์ ที่คาดว่าจะขยายตัวได้ ท่ามกลางกระแสรักสุขภาพ และการเติบโตของธุรกิจโรงพยาบาล

ราคาส่งออกยางพาราไทย และน้ำมันดิบดูไบ

ที่มา: การยางแห่งประเทศไทย และ CEIC โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย

แม้ไทยจะเป็นผู้ส่งออกยางพาราอันดับ 1 ของโลก แต่การกำหนดราคายังคงต้องอิงไปกับปัจจัยในตลาดโลก ซึ่งจะเห็นได้ว่า สถานการณ์การอ่อนตัวของราคายางพาราของไทยในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา ได้รับแรงกดดันจากอิทธิพลหลายประการ อาทิ เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าอย่างจีนที่ชะลอการขยายตัวอันกระทบต่อกำลังซื้อ ปริมาณผลผลิตยางพาราในตลาดที่ยังอยู่ในระดับสูง ตลอดจนราคาน้ำมันในตลาดโลกที่มักแปรผันตามพัฒนาการของเศรษฐกิจหลัก ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการกำหนดทิศทางราคายางพารา ซึ่งการอ่อนค่าของราคายางพาราของไทยในปี 2559 น่าจะยังคงมีให้เห็นต่อเนื่องเป็นปีที่ 5 นับจากราคาที่เคยสูงสุดในเดือนก.พ.2554 ที่ 190.3 บาทต่อกิโลกรัม โดยศูนย์วิจัยกสิกร

ไทย คาดว่า ราคาส่งออกยางพาราของไทย (ยางแผ่นรมควันชั้น 3) ในปี 2559 อาจอยู่ที่ 53.0 บาทต่อกิโลกรัม หรือลดลงร้อยละ 2.2 (YoY) เทียบกับปี 2558 ที่ 54.2 บาทต่อกิโลกรัม ตามแนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าหลักอย่างจีนที่ยังเติบโตชะลอลง ประกอบกับอุปทานยางพาราที่ยังอยู่ในระดับสูง (แม้ว่าไทยจะมีมาตรการโค่นต้นยางจากภาครัฐ) อีกทั้งแนวโน้มราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ยังไม่ฟื้นตัว ทั้งนี้ ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2559 ราคาส่งออกยางพาราของไทยเฉลี่ยอยู่ที่ 54.7 บาทต่อกิโลกรัม หรือลดลงร้อยละ 5.8 (YoY)

สำหรับในปี 2560 ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า แนวโน้มราคาส่งออกยางพาราของไทย อาจให้ภาพที่กระเตื้องขึ้นได้บ้าง แต่ในภาพรวมก็นับว่ายังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งราคาอาจไม่กลับไปสูงดังเช่นในอดีต โดยคาดว่า ในปี 2560 ราคาส่งออกยางพาราอาจอยู่ที่ราว 54-57 บาทต่อกิโลกรัม หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0-7.5 (YoY) เป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในตลาดโลกที่คาดว่า อาจขยับขึ้นไปอยู่ที่ราว 48 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล (ปี 2559 คาดว่า ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยอยู่ที่ 40.5 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล) ขณะที่อุปสงค์ยางพาราจากจีนน่าจะยังมีไม่มากนัก และสต็อกยางของจีนผนวกกับอุปทานยางในตลาดโลกที่ยังอยู่ในระดับสูง จึงทำให้ราคาส่งออกยางพาราของไทยขยับขึ้นได้ไม่มากนัก

ผลิตภัณฑ์ยางพาราศักยภาพ...อานิสงส์ท่ามกลางราคายางพาราในระดับต่ำ

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า แม้แนวโน้มราคายางพาราของไทยจะให้ภาพที่ไม่สดใสนัก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเกษตรกร แต่หากมองในมุมมองของผู้ประกอบการปลายน้ำที่นำยางพารามาเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตสินค้า ก็นับว่าเป็นช่วงจังหวะเวลาดีที่ผู้ประกอบการจะได้รับอานิสงส์จากราคายางพาราที่อยู่ในระดับต่ำ อันเป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิต และอาจช่วยให้ผลการดำเนินงานปรับเพิ่มสูงขึ้นได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากผู้ประกอบการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีสูง มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า จึงทำให้ราคาขายของสินค้าไม่ลดลงตามราคาวัตถุดิบยางพารา¹ นอกจากนี้ ผลิตภัณฑ์ยางพาราส่งออกดาวเด่นของไทยประเภทยางล้อรถยนต์ และถุงมือยาง ที่มีตลาดหลักอยู่ในสหรัฐอเมริกา ก็นับเป็นตลาดที่มีศักยภาพ ซึ่งมีพัฒนาการทางเศรษฐกิจดีขึ้นตามลำดับ ส่งผลต่อความต้องการในสินค้าดังกล่าว ดังนี้

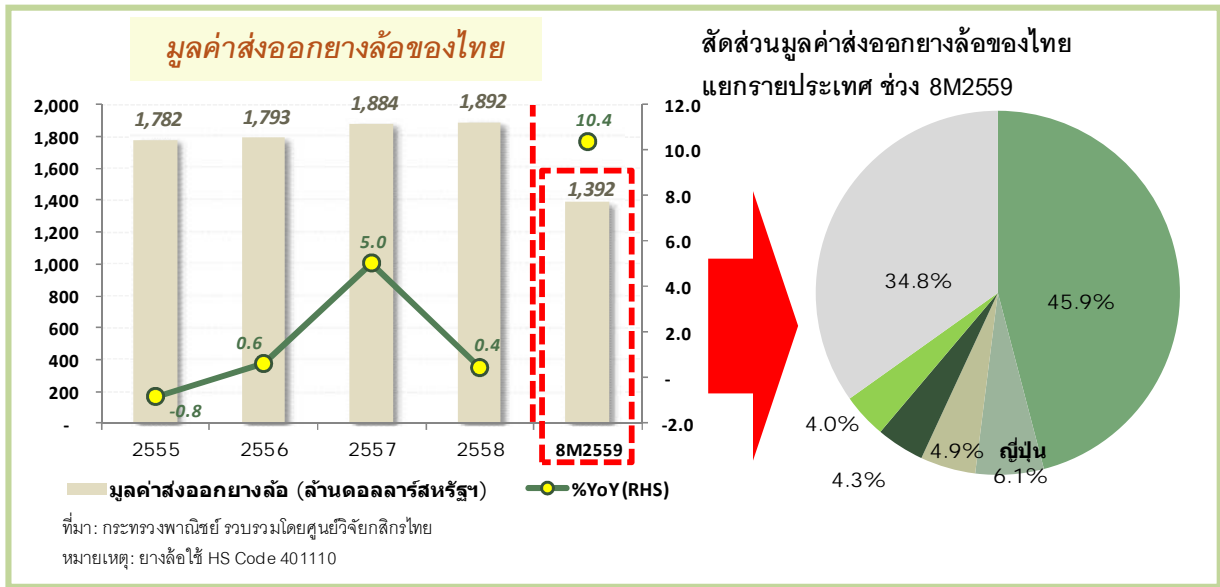
■ ยางล้อรถยนต์²

นับเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปยางพาราดาวเด่นของไทย ที่สร้างมูลค่าส่งออกเฉลี่ยเกือบสองพันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี จากความได้เปรียบที่ไทยเป็นแหล่งวัตถุดิบยางขนาดใหญ่ (ยางแผ่นรมควัน และยางแท่ง) แรงงานมีทักษะที่ดี ประกอบกับความไว้วางใจของนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในไทยในอุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ และไทยยังเป็นฐานการผลิตยางล้อที่สำคัญให้กับบริษัทยางล้อข้ามชาติชั้นนำของโลกที่มีความพร้อมด้านเงินทุน และเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงที่เข้ามาลงทุนในไทย ทำให้ไทยได้รับการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตยางล้ออย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อคุณภาพยางล้อที่ดี และความน่าเชื่อถือในตราสินค้าจากประเทศไทย

¹ แนวโน้มราคาส่งออกผลิตภัณฑ์ยางเฉลี่ยต่อหน่วย มีทิศทางปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยในปี 2556-2558 ราคาส่งออกผลิตภัณฑ์ยางเฉลี่ยอยู่ที่ราว 86,942 บาทต่อตัน, 88,792 บาทต่อตัน และ 95,146 บาทต่อตัน ตามลำดับ โดยผลิตภัณฑ์ยางประกอบไปด้วย ยางยานพาหนะ ยางรัดของ ถุงมือยาง หลอดและท่อ สายพานลำเลียงและส่งกำลัง ผลิตภัณฑ์ยางที่ใช้ในทางเภสัชกรรม ยางวัลคัลโนท์ ยางผสม(คอมปาวด์) และผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ (กระทรวงพาณิชย์ 2559)

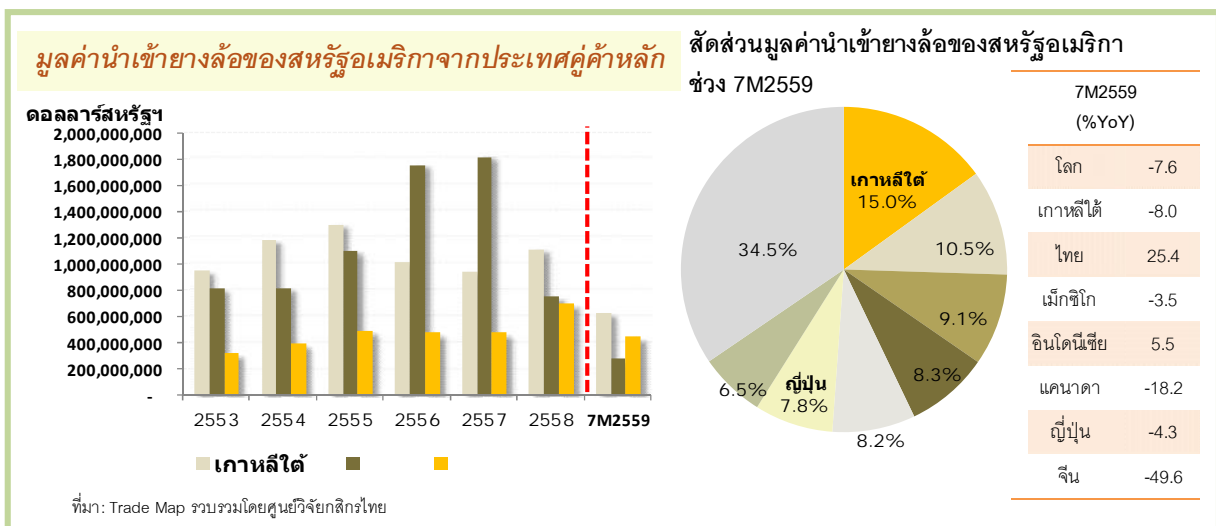
² ต้นทุนการผลิตยางล้อทั้งหมด มีสัดส่วนการใช้ยางธรรมชาติราวร้อยละ 18-30 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด ขณะที่สูตรการผลิตยางล้อจะแตกต่างกันไปตามบริษัทผู้ผลิตยางล้อแต่ละราย (ข้อมูลจากผู้ประกอบการยางล้อรายใหญ่ของไทย 2558) ทั้งนี้ ในปี 2558 สัดส่วนมูลค่าส่งออกยางล้อคิดเป็นร้อยละ 27.6 ของมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางของไทย

(Made in Thailand) ที่ต่างชาติยอมรับ ทำให้ตลาดโลกยังมีความต้องการในยางล้อไทย โดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกา จึงนับว่าไทยมีโอกาสทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมยางล้อที่ดี

เห็นได้จาก ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2559 มูลค่าการส่งออกยางล้อของไทยอยู่ที่ 1,392 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือขยายตัวร้อยละ 10.4 (YoY) โดยเฉพาะในตลาดหลักอย่างสหรัฐอเมริกาที่มีการขยายตัวกว่าร้อยละ 45.3 (YoY) เพื่อใช้ทั้งในตลาดยางล้อใหม่ และยางล้อทดแทน อันสอดคล้องกับการเติบโตของตลาดรถยนต์ในสหรัฐอเมริกา ตามพัฒนาการทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ในปี 2558 สหรัฐอเมริกามียอดขายรถยนต์สูงเป็นอันดับ 2 ของโลกที่ 17.5 ล้านคัน หรือขยายตัวร้อยละ 5.7 (YoY) (ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.5 ของยอดจำหน่ายรถยนต์ทั้งโลก) รองจากจีนที่มียอดขายรถยนต์อยู่ที่ 24.6 ล้านคัน จึงนับเป็นแนวโน้มที่ดีสำหรับการส่งออกยางล้อของไทยไปยังตลาดหลักอย่างสหรัฐอเมริกา

ขณะที่เมื่อพิจารณาจากตัวเลขที่สหรัฐอเมริกานำเข้ายางล้อจากประเทศต่างๆ พบว่า ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2559 สหรัฐอเมริกานำเข้ายางล้อจากไทยในอัตราที่ขยายตัวถึงร้อยละ 25.4 (YoY) เมื่อเทียบกับประเทศอื่นที่หดตัวอย่างเกาหลีใต้ และจีน อันสะท้อนถึงความนิยมในการใช้ยางล้อของไทยในสหรัฐอเมริกาได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ไทยควรชุกชุมยุทธศาสตร์การแข่งขันด้านคุณภาพที่ไทยมีความได้เปรียบ เพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาดในตลาดสหรัฐอเมริกาในระยะข้างหน้า

สำหรับคู่แข่งยางล้อของไทย ยังคงต้องจับตามคู่แข่งสำคัญอย่างจีน ที่เป็นผู้ส่งออกยางล้ออันดับ 1 ของโลก (ร้อยละ 13.2) และยังเป็นคู่แข่งยางล้อของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมยางล้อของจีนเป็นบริษัทผลิตรยางล้อของจีนเองเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งส่วนหนึ่งเป็นการผลิตเพื่อรองรับอุตสาหกรรมรถยนต์ภายในประเทศ หนึ่งในปี 2558 สหรัฐอเมริกามีมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดยางล้อของจีน โดยการขึ้นภาษีนำเข้าร้อยละ 30-40 เนื่องจากราคาขายยางล้อของจีนต่ำกว่าราคาในสหรัฐอเมริกา ทำให้สหรัฐอเมริกาดำเนินการนำเข้าต่อเนื่องมาในปี 2559 นับเป็นโอกาสของไทยในการทำตลาดยางล้อในสหรัฐอเมริกาด้วย

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดว่า การส่งออกยางล้อรถยนต์ของไทยในปี 2559 ต่อเนื่องจนถึงปี 2560 น่าจะให้ภาพที่สดใส ตามอุตสาหกรรมรถยนต์โลก โดยมีตลาดส่งออกหลักคือ สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีทิศทางการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ดีอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม จากทิศทางราคายางธรรมชาติที่มีความผันผวนมากกว่ายางสังเคราะห์ อาจส่งผลกระทบต่อการปรับสูตรของผู้ผลิตยางล้อ โดยสัดส่วนการใช้ยางธรรมชาติจะแตกต่างกันในยางล้อรถยนต์ประเภทต่างๆ³ นอกจากนี้ บริษัทผู้ผลิตยางล้อเครื่องบินชั้นนำของโลก ยังมีแผนการลงทุนก่อสร้างโรงงานผลิตยางล้อเครื่องบินประเภทเรเดียลในไทย โดยจะเริ่มดำเนินการในระยะแรกจากทั้งหมดสามระยะ ภายในปีพ.ศ.2561 เพื่อใช้เป็นฐานการผลิตในภูมิภาคเอเชีย สนองตอบความต้องการของแนวโน้มการเติบโตของธุรกิจการบิน ซึ่งเครื่องบินพาณิชย์มีการปรับเปลี่ยนมาใช้เป็นยางแบบเรเดียล (Radial Tire) แทนยางแบบธรรมดา (Bias Tire) จึงนับว่ายางล้อเครื่องบิน เป็นผลิตภัณฑ์ยางอีกตัวที่กำลังน่าจับตามอง

▪ **ถุงมือยาง⁴**

นับเป็นผลิตภัณฑ์ยางส่งออกอันดับ 2 ของไทย (รองจากยางล้อ) ที่สร้างรายได้เข้าประเทศเฉลี่ยราวปีละหนึ่งพันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยแบ่งเป็นถุงมือยางทางการแพทย์ และถุงมือที่ใช้ในครัวเรือน และในภาคอุตสาหกรรม จากความตื่นตัวในการป้องกันโรคระบาด และเพื่อสุขภาพอนามัยที่ดี

อย่างไรก็ตาม จากปัจจัยกดดันด้านคู่แข่งสำคัญอย่างมาเลเซีย ทำให้ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2559 มูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทยอยู่ที่ 622 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือหดตัวร้อยละ 5.0 (YoY) เนื่องจากมาเลเซียมีบทบาทมากขึ้นในตลาดสหรัฐอเมริกา ตลอดจนการแพ้โปรตีนในยางธรรมชาติมีมากขึ้น ทำให้มีการใช้ถุงมือที่ผลิตจากยางสังเคราะห์มากขึ้น ประกอบกับราคายางสังเคราะห์ยังถูกกว่ายางธรรมชาติและผันผวนน้อยกว่า กระนั้น **แม้ว่าภาพรวมตลาดส่งออกถุงมือยางของไทยจะมีแนวโน้มลดลง แต่หากพิจารณาในรายสินค้าอย่างถุงมือยางทางการแพทย์ ยังมีแนวโน้มการเติบโตที่ดี โดยมูลค่าส่งออกถุงมือยางทางการแพทย์ของไทยขยายตัวเฉลี่ยในปี 2553-2558 อยู่ที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี และในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2559 มูลค่าขยายตัวร้อยละ 12.0 ซึ่งเป็นผลจากปริมาณที่ขยายตัวร้อยละ 13.9 (YoY) โดยเฉพาะในตลาดหลักอย่างสหรัฐอเมริกาที่มีมูลค่าส่งออกขยายตัวถึงร้อยละ 17.0 (YoY)**

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดว่า แม้ว่าการส่งออกถุงมือยางของไทยในปี 2559 จนถึงปี 2560 น่าจะให้ภาพที่ไม่สดใสนัก จากปัจจัยด้านคู่แข่งสำคัญอย่างมาเลเซีย แต่หากพิจารณาในรายสินค้า พบว่า ถุงมือ

³ หนึ่งในจีนซึ่งเป็นประเทศคู่ค้ายางล้ออันดับ 3 ของไทย ได้มีการปรับสูตรยางคอมปาวด์ใหม่ในเดือนมิถุนายน 2558 ซึ่งได้มีการลดสัดส่วนยางธรรมชาติลง โดยจากเดิมสัดส่วนยางธรรมชาติร้อยละ 95 และยางสังเคราะห์ร้อยละ 5 ปรับใหม่เป็นสัดส่วนยางธรรมชาติร้อยละ 88 และยางสังเคราะห์ร้อยละ 12 ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเรื่องถึงความต้องการใช้ยางธรรมชาติของจีน และอาจยังคงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่กดดันราคายางพาราของไทย

⁴ ต้นทุนการผลิตถุงมือยาง มีสัดส่วนการใช้ยางธรรมชาติราวร้อยละ 26-30 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด (ข้อมูลจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี) ทั้งนี้ ในปี 2558 สัดส่วนมูลค่าส่งออกถุงมือยางคิดเป็นร้อยละ 14.3 ของมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางของไทย

ทางการแพทย์ยังมีแนวโน้มการส่งออกที่ดี ตามความต้องการใช้ถุงมือเพื่อสุขอนามัยที่ดี และแนวโน้มการเติบโตของธุรกิจโรงพยาบาล และธุรกิจการแพทย์ทั่วโลกที่คนหันมาใส่ใจสุขภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในตลาดส่งออกหลักคือ สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีทิศทางการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นตามลำดับ

	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออก (%YoY)			ตลาดส่งออกหลักของไทย
	2558	8M2559	2559f	
ยางพารา	-16.0	-21.0	-21.5	จีน มาเลเซีย ญี่ปุ่น
ผลิตภัณฑ์ยาง	-14.4	-9.2	-5.1	
ยางล้อ	0.4	10.4	13.6	สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน
ถุงมือยาง	-13.0	-5.0	-3.6	สหรัฐอเมริกา เยอรมนี ญี่ปุ่น
- ถุงมือยางทางการแพทย์	-8.5	12.0	14.9	สหรัฐอเมริกา เยอรมนี ญี่ปุ่น
- ถุงมือยางใช้ในครัวเรือน และในอุตสาหกรรม	-14.2	-9.6	-8.6	สหรัฐอเมริกา เยอรมนี ญี่ปุ่น

ที่มา: ศูนย์วิจัยกสิกรไทย

ทั้งนี้ การรักษาคุณภาพน้ำยางในระดับต้นน้ำของไทยอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลดีต่อการแปรรูปเพื่อทำผลิตภัณฑ์ยาง อันจะช่วยเอื้อกับนโยบายของภาครัฐที่มุ่งส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ยางพารา การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และเจาะตลาดส่งออกศักยภาพ อีกทั้งการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมยางพารา ซึ่งเป็นการรองรับอุตสาหกรรมทั้งระบบตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อใช้เป็นฐานการผลิตยางครบวงจร ก็อาจช่วยให้มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางของไทยปรับตัวเพิ่มขึ้น ขณะที่สัดส่วนการส่งออกยางพาราขั้นต้นของไทย อาจให้ภาพที่ทยอยปรับตัวลดลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางภาครัฐที่วางไว้ในอนาคต

Disclaimer

รายงานวิจัยฉบับนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่ทั่วไปโดยจัดทำขึ้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่น่าเชื่อถือ แต่บริษัทฯ มิอาจรับรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ หรือความสมบูรณ์เพื่อใช้ในทางการค้าหรือประโยชน์อื่นใด บริษัทฯ อาจมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงข้อมูลได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ทั้งนี้ผู้ใช้ข้อมูลต้องใช้ความระมัดระวังในการใช้ข้อมูลต่างๆ ด้วยวิจารณญาณของตนเองและรับผิดชอบในความเสี่ยงเองทั้งสิ้น บริษัทฯ จะไม่รับผิดชอบต่อผู้หรือบุคคลใดในความเสียหายใดจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว ข้อมูลในรายงานฉบับนี้จึงไม่ถือว่าเป็นการให้ความเห็นหรือคำแนะนำในการตัดสินใจทางธุรกิจ แต่อย่างใดทั้งสิ้น